

ριών που θα προκηρυχθῆ διαγωνισμός πρὸς σύν-
 νησιν Ἀσκήσεων) Ἀμαρυλλίδα (πρέπει νάντι-
 καταστήσει τὰς ἀπαντήσεις πού ἔχουν μολυ-
 βιά) Ἑλληνικὴ Λόζαν (ἔστειλε) τὰς Ἀσκή-
 σεὶς σου νὰ μοῦ τὰς στείλῃς ὅταν ὀ ἰδῆς τὴν
 προκήρυξιν τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ) γαι-
 ρετίσματα στὸν ἀδελφόν σου) Φοῖβον Ἀπό-
 λωνα (ἔστειλε) Ἀπόστολο Σοῦλι (εἶθε! ἔ-
 στειλε) Κιμωνάτον (δι' ἄλλα σέ πληροφορεῖ
 ὁ Ὀδηγός) Γιάννην Ἀριάννην (ἔλαβε) Πέν-
 ναν τοῦ Τολτσό (μόνον σύντομα εἶνε διὰ τὴν
 Σ. Σ. τὰ δ' ἐγκρινόμενα δημοσιεύονται
 πάντοτε διὰ κλήρου.) Ἐσθιὴν Προῖαν (ἔ-
 λαβε) εὐχαριστῶ) Δικέφαλον Ἀετόν (ὄχι,
 ὄχι, ἀφοῦ μάλιστα αἰτία εἶνε αἱ δοκιμαί τῆς
 κωμῆδος!) Ἀεροναυποῦλαν (ἔστειλε)
 ὁ περὶ τοῦ ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητής) Μακεδό-
 να (ἔστειλε) Ἀνδρόν Ἀνδρον (ἔχουν δη-
 μοσιεύθῃ εἰς τὴν «Φύσιν») Ὑπερασπιτῆρ
 τῆς Ἑλλάδος (ἔστειλε) Ἀθῆν τῆς Ἑλλάδος
 (εἶνε φανερόν ὅτι κάποιος εἰς τὸ Κατάστημα
 κρατεῖ τὰ φύλλα σου, ὥστε εἶνε καλὸν νὰ στέλ-
 λωνται εἰς τὴν κατοικίαν σου) Δωδοναίον (ἀ-
 παντὶ παραπάνω) Δικηφόρον τῆς Νεολαίας
 (εὐχαριστῶ) Θεοδωρῆ Ἀλέξανδρον (ἔχει κα-
 λῶς) Ἐθνικὸν Πόθον, Χιῶνα τῶν Δευκῶν
 Ὁρέων, Νύμφην τῆς Ἀχαΐας, κτλ. κτλ.
 Εἰς δὲσας ἐπιστολάς ἔλαβε μετὰ τὴν 20
 Ἀπριλίου, δαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ. Ἀθῶν καὶ Πε-
 ραιῶς μέχρι τῆς 10 Μαΐου· ἐκ τῶν Ἑσπεριῶν
 μέχρι τῆς 17 Μαΐου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι
 τῆς 4 Ἰουνίου.

Ἐῶς χάριτες τῶν λύσεων, εἰς τὸ ὅπολον διὸν νὰ
 γράψωι τὰς λύσεις τῶν ὀ διαγωνισμοῦ
 ποιεῖται ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ καὶ εἰς φακί-
 λους, ὃν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα
 καὶ τιμὰται φρ. 1.]

202. Δεξιόγραφος

Μία φυλὴ Ἑβραϊκῆ
 Μὲ γνωστὴν θεῶν ἡρώδη,
 Καὶ ἀρχαία ἰσπανικὴ
 Πόλις οὕτω ἐφανερώθη.

203. Στοιχειόγραφος

Εἰς βασιλέα τῶν Περωῶν
 Προσθέτω μόνον Πι,
 Κ' ἕνα νησί ἀγοπήτων
 Σοῦ κάμνω στὴ στιγμῆ.

204. Μεταγραμματισμός μετὰ τονογράφου

Παῖρνω τοῦ Αἰγαίου νησάκι
 Τὸ παραμορφῶ λιγάκι
 Ἀντὶ λάμδα, πῶ τοῦ βάξου,
 Τῶν δὲ τῶνων καταβάξου,
 Κ' εἰς τὸ τίμα τῶν ἀνθρώπων
 Τὸ ταϊράξω χωρὶς κόπον.

206. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

+***** = Ἀργοναυτής.
 +***** = Χώρα τῆς Βυρούπτης.
 +***** = Ἦρος τῆς Τροίας.
 +***** = Χώρα τῆς Τουρκίας.
 +***** = Ἐθνικὸς εὐεργέτης.
 +***** = Ἦρος ἡμίθεος.
 +***** = Ἐίδος λήμβου.

Εἰς τὴν κάθετον καθὼς καὶ εἰς τὴν βᾶσιν
 τῆς Πυραμίδος ἀρχαίαι πόλις ἔπειτα: ἔρη-
 μος, συνώνυμον τῆς θαλάσσης καὶ φωνῆεν.

207. Ἑλληνοσύμφωνον

α - εο - α - εο
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Γενναίουφύχου Ἑλληνο

207. Γρίφος

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	ς	τ	υ	φ	χ	ψ	ω
α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ	ς	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

Κ ὄδε

Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Προμηθεὺς Ἀστυῶν

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Τὸ σήμερον ἐορτάζοντι φιλότατῳ Ἐγγόνῳ
 Ἀυτοκράτορος εὐχομαί ἔτη πολλά καὶ
 εὐτυχῆ. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος

Σαμακὴ Ἀδρα, σὲ ἤδρα· εἶσαι ἡ Ἰουλίττα
 Νέγρη. Περιμένω τετράδιον, συμφώνως
 τῆ ἀγγελίᾳ σου 1Α', 38.— Ἀρίων. (1Α', 72)

Εὐχαριστῶ θερμῶς Κερκυραϊκὴν Ἀθῶν διὰ
 τὰ πρὸς ἐμὲ συγχαρητήρια τῆς. — Βα-
 σιλίσσα τῆς Κύπρου. (1Α', 73)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 1909 ΦΥΛΛΟΥ
 [Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 169]

ΑΘΗΝΑΙ: Ἰ. Ε. Ἀποστολάκη, Βασιλικὴ Καλὴ-
 λη (18, 19) Καίτην Χατζημανωλάτου, Κλειὸν Τ. Κο-
 ζαδίνου, Π. Ε. Ζέγος, Σ. Τ. Ζουμπάνου, Γ. Ν. Τούμ-
 πας, Ἐλὴν Ε. Ζέγος, Χ. Ν. Δελνός, Γ. Γιαννου-
 κος Ἐλὴν Ἐμ. Μίμητα, Ἠλίας Σπ. Κανέλλης,
 Μαρῆκα Ἀδάμου, Θάνος Σ. Ἀγγελῆς, Ἐλὴν Ε.
 Ζέγος, Ἀλ. Α. Δελνός, Σ. Σ. Μπουρδῆς, Θ. Γ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῆδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2121 οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὅσας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἑτησίαν, ἐνεσήμερον, ἔξ-
 ἔξῃ μνηον, ἢ τριμνηον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἀπριλίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοί:

- 512, ἐκέρδισεν ἐν ὄρολόγιον τῆς τοσπῆς.
- 955, 1581, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του.
- 639, 20, 1077, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.
- 235, 1831, 1305, 851, ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του.
- 1471, 916, 1997, 179, 1020, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ 1912.
- 810, 369, 1701, 1256, 964, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».
- 1896, 1768, 746, 1600, 1875, 300, 1978, 1394, 111, 4, ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3, 50.
- 1134, 621, 1651, 2018, 782, 1537, 468, 1918, 1271, 1726, 2108, 1149, 267, 1332, 63, 1422, 1138, 2065, 437, 1029 ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μετὰ τὸ 22 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαι-
 οῦται τῆς νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου,
 οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδισαν
 τόμους κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἀπρηθόμενα σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρί-
 σουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δωρῶν τοῦ 1911 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου
 καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεσήμεροι οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπληρώσαν ἤδη, ἢ
 θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἑτησίαν, ἢ ἐνεσήμερον, ἢ ἐξἔμνη-
 μνηον, ἢ τριμνηον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15ῃ Ἰουλίου 1911. Εἶνε δὲ τὰ
 Δῶρα τῆς Τρίτης Κληρώσεως ὅμοιά μετὰ τῆς δευτέρας.

Συνελευθερίας Ἐδῶν, Α. Παπαδόπουλος, Οὐρανία Γ. Σα-
 κελλοῦ, Πέπης Α. Κουρούνη.
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Π. Ἡρώτης, Ἐδῶν, Σ. Σουλ-
 λῆς, Ἀν. Κατωγιάννης (18, 19), Α. Παπανικη-
 λῶν, Ἀντικὴ Δόξαις.
 ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Α. Α. Καραουλάνης, Π. Α. Χρηστο-
 πούλος, Α. Ν. Κοσιμάτος.
 ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικόλαος Α. Φωστήρης.
 ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μενεκάκης, Ἀρχιεπὶς Στράτη
 (18).
 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Λουκία Χ. Κυριακίδου, Ἀ-
 γερολοῦδο.
 ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Β. Α. Οικονομοπούλου (18) Μιχ.
 Τρίκας, Π. Δημητριάδης, Ἀθ. Α. Κανιάρης,
 Παν. Βλάσης.
 ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Χρ. Καραστέργιος.
 ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Σ. Γ. Δαμάσκος, Θ. Σπ. Δημι-
 οῦλος.
 ΣΠΑΡΤΗΣ: Πάνος Χ. Φυγογιός.
 ΣΥΡΟΥ: Κλῆσ. Θ. Πετροκοκκίτου, Φωτ. Θεοδ.
 Χ. Μουστακίτης, Φωτ. Ν. Τζούου.
 ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Καίτη Β. Αουτάκη.
 ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Νίκος Κ. Βασιλοπούλου, Ζάχος
 Κ. Βαρβακούλας, Ἀντ. Π. Βλαχανάκης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Μαρία Β. Βόλτου, Α.
 Αναστασία Ν. Κλοπᾶν, Ἐλὴν Κ. Στρούρη, Ἰωάννα
 Γ. Μιχαήλ, Σοφία Κοζαδίνου, Τσιτς Ν. Κορώνης
 (18, 19).
 ΒΟΥΡΛΩΝ: Γ. Σ. Καρασπούλου.
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Βύρων Π. Ἀλεπουδῆς, Ἀσπα-
 ρία Θ. Ἀλεπουδῆς, Ραῖς Θ. Ἀλεπουδῆς, Μαρ-
 σίνη Π. Ἀλεπουδῆς, Θεοδ. Π. Ἀλεπουδῆς, Κωνστ.
 Π. Ἀλεπουδῆς.
 ΚΑΙΡΟΥ: Ν. Σιαδᾶς.
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Λοδωμῆνον Γι-
 νοαίνα, Βενετία Σ. Νικολαΐδου, Μ. Ν. Βασιλάκη,
 ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔΑ: Κωνσταντῆ Ἀδρα (18), Γ.
 Σμαράγδης (18), Ἐμα. Γ. Χαμζιάνος (18), Βασι-
 λίσσα τῆς Αἰγύπτου (18), Κ. Γ. Κολόνητος (18),
 Ἐδῶν τῆς Αἰγύπτου (18), Δευκὴ Θεά (18), Ἄννα
 Χανδρά (18), Ἐλισάβετα Γ. Καλοῦρη (18) Ἰπέρτος
 Β. Ἀδάμ (18), Γ. Χαρομουντζῆς (18).
 ΡΑΜΝΙΟΥ: Ἐνας χωρὶς δημογραφῆς.
 ΣΜΥΡΝΗΣ: Γ. Μ. Λομβάρδος (17).
 ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
 Τῶν ἐκδόντων ὄρθην τὴν λύσιν τῶν ἐπιση-
 μῶν εἰς τὴν Κληρωτῆδα καὶ ἐκδηλώσαν οἱ ἐξῆς
 εἶσι: ΜΙΧ. Ν. ΒΑΡΟΥΤΣΗΣ ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, ΦΩΤ. Ν. ΤΖΟΥΟΥ ἐν Σύρῳ καὶ ΘΑΝΟΣ
 Σ. ΑΓΓΕΛΗΣ ὁδὸς Σκουρᾶ 6 ἐν Ἀθήναις, οἱ
 ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ μίαν τριμνησίαν ἑκάστος ἐπὶ
 τῆς Μαῖου ἀρχομένην.
 Πληροῦνται φρ. 0,80 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
 Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐκ τῆς γῆρας ἡμῶν ὑπερησίας
 καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.
Ἐσωτερικῶς:	Ἐξωτερικῶς:	Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Ετησίαν... φρ. 8,—	Ετησίαν... φρ. 10,—	Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
Ἐξάμηνος... > 4,50	Ἐξάμηνος... > 5,50	τιμῶνται ἑκάστον λαπ. 25
Τριμηνος... > 2,50	Τριμηνος... > 3,—	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰκτίου μηνός.		Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον
Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος	Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἀπριλίου 1911	Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 22

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ
 Λουδοβίκος Κορμάς κνηγᾶ τὸν ἀγνώστου
 δρᾶσας τῆς ἐναντίου τοῦ Ναπολέοντος ἀπο-
 πείρας. Ἐδῶσαν εἰς τὸν σκύλον Μουστάκαν
 νὰ μρωσῇ τὸ πορτοφόλι ἐνός: ἔξ αὐτῶν, τὸ
 ὅποιον εἶχεν εἶρη εἰς τὸ μέρος ὅπου συνε-
 δρίαζον, καὶ ἠκολούθησε τὸν σκύλον ἰσχύοντα
 ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν. Ὁ σκύλος τὸν παρῆυεν
 εἰς τὴν ἔσοχρῃ, πρὸς τὸ Κλισί. Ἐσταμάτησεν
 εἰς ἐν ὑψηλὸν δένδρον. Ὁ Λουδοβίκος ἠρεῦ-
 νησεν, ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψε τίποτε. Ὁ σκύλος
 ὅμως ἐπέμενε καὶ ὁ μικρὸς ὑψωσε τὸ φα-
 νάρι του διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ δένδρον καλ-
 λότερα.

Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν ἐξήτασε τὸν
 κορμόν, ὅσον καὶ ἂν ἀνερωγῆθῃ
 διὰ νὰ ἐξερευνησῇ καὶ ὑψηλότερα,
 πάλιν δὲν ἀνεκάλυψε τίποτε.
 Δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κάμῃ,
 ὅταν εἶδε τὸν Μουστάκαν καθή-
 μνον ἠσυχῶς παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ
 δένδρου καὶ κυττάζοντα αὐτὸν
 σαρκαστικῶς, ὡς νὰ τῷ ἔλεγε:
 — Μὰ τί; ὀλωσθὶλοῦ λοιπὸν
 ἀνόητος εἶσαι, μικρὲ μου κύριε;
 Πλησιάζας τότε μετὰ τὸ φανάρι
 του, ὁ Λουδοβίκος Κορμάς διέ-
 κρινε καθαρά ἐπὶ τοῦ λείου κορ-
 μοῦ τοῦ δένδρου ἐν κρυπτογράφῳ,
 ὅμοιον μ' ἐκεῖνον ποῦ εἶχεν ἰδῆ ἐπὶ
 τῆς θύρας τοῦ οἰκίσκου καὶ εἰς τὰς
 ἐπιστολάς τοῦ πορτοφολίου.
 Καμμία πλέον ἀμφιβολία, ὅτι
 εὗρισκετο εἰς καλὸν δρόμον. Ἄλ-
 λως τε ὁ Μουστάκας, προφανῶς
 εὐχαριστημένος διότι ὁ κύριός του
 εἶδεν ἐπιτέλους ἐκεῖνο ποῦ ἤθελε
 νὰ τῷ δείξῃ, ἐξελκίνησε πάλιν τρέ-
 χων, ἐνῶ ὁ μικρὸς στρατιώτης,
 πνευστιῶν καὶ χαρούμενος, τὸν ἠ-
 κολουθεῖ.
 Ἐτρεξαν οὕτως ἐπὶ πολὺ. Ὁ
 Λουδοβίκος ἐκουράσθη, ἀλλὰ δὲν
 ἐνόησε νὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὴν
 κόπασιν καὶ νὰ διακόψῃ τὴν ἰγνη-
 λασίαν, μὲν δὲ ἤσθάνετο τὸ σχοι-

νίον συρόμενον ὑπὸ τοῦ Μουστάκα πρὸς
 νέαν διεύθυνσιν, ἔσπευδε νὰ τὸν ἀκολου-
 θήσῃ μετὰ νέαν πάντοτε ὀρμήν.

Ἐφθασαν ἐπιτέλους εἰς τὴν ὄχθην τοῦ
 Σηκουάνα.
 Ὁ σκύλος ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ φαιδρῶς,
 σιγὰ-σιγὰ ὅμως, ὡς διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἐ-
 πλησίαζαν εἰς τὸ κέρμα τῆς πορείας.
 Μετ' ὀλίγας ἐπὶ σιγῆς ἐσταμά-
 τησε πρὸ τῆς εἰσόδου ἐνός οἰκίσκου, παρὰ
 τὴν ὄχθην, τὸν ὅποιον περιέβαλλε φρά-
 κτης ἀπὸ πασσάλους καὶ σύρματα.
 Ὁ Λουδοβίκος κατέπεσεν ἐξηνητλημέ-
 νος. Πλησίον του ἐξηπλώθη καὶ ὁ Μου-

στάκας, κινῶν τὴν οὐράν, ὡς νὰ τῷ ἐ-
 λεγεν:
 — Εἶσαι λοιπὸν εὐχαριστημένος; Ἐ-
 φθάσαμε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ Χ ΔΕΠΡΕΩ

Ὁ Χ. Δεπρῶ, στηριζόμενος εἰς τὴν
 ράχιν ἐνός καθίσματος, ἀνεγίνωσκεν ἡ-
 συχῶς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας»,
 περιμένων τοὺς μαθητάς του.
 Ἐξαίνα ἡ θύρα ἠνοιχθη καὶ ἕνας νέος
 ὠχρός, πελιδνός, μετ' ἠλλοιωμένον πρό-
 σωπον, μετὰ καταξοχισμένα ρυῖχα, εἰσώρ-
 μησεν εἰς τὸ χοροδιδασκα-
 λείον.

— Λουδοβίκε! ἀνέκρα-
 ξεν ὁ διδάσκαλος ἀναγνω-
 ρίσας τὸν παῖδα τοῦ στρα-
 τῶ. Πῶς εἶσαι ἔτοι; τί
 σοῦ συνέθη;
 — Ἀχ, δάσκαλε! δά-
 σκαλέ μου! ἀνέκραξεν ὁ
 Λουδοβίκος πῆπτον εἰς
 μίαν πολυθρόναν γάθηκα,
 ἀτιμωσθηκα;
 — Μὰ τί εἶνε ἐπιτέλους,
 τί συμβαίνει;
 Ὁ μικρὸς ἤρχισε τότε
 νὰ διηγῆται εἰς τὸν γη-
 ραῖον τῶ φίλον τὰς πε-
 रिπετείας καὶ τὸ οἰκτρὸν
 τέλος τῆς νυκτερινῆς του
 ἰγνηλασίας.

Τὸν ἀείσαμεν παρὰ τὴν
 θύραν τῆς μυστηριώδους
 οἰκίας τοῦ Κλισί, εἰς τὴν
 ὅποιαν τὸν εἶχεν ὀδηγῆσῃ
 πῶσον ἀδίστακτως ὁ Μου-
 στάκας.
 Ὁ ἤρωας μας, εὐτυχῆς,
 δὲν ἀμείβαλεν οὔτε στιγμὴν
 ὅτι οἱ κακοῦργοι, τοὺς ὀ-
 ποίους ἀνεζήτηε, εὗρισκαντο
 εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην. Ἐν
 πούτοις ἤθελαν νὰ βεβαι-
 ωθῆ. Καὶ δέσας τὸν Μου-
 στάκαν εἰς ἕνα πάσαλον,

«Πλησιάζας τότε μετὰ τὸ φανάρι τοῦ, διέκρινε καθαρά ἐν
 κρυπτογράφῳ...» (Σελ. 173, στ. α')

επέραςεν από τὸν φράκην, ὅχι χω-
ρίς νάβησι εἰς τὰ σύρματα κομμάτια ἀπὸ
τὰ ἐνδύματά του. Ἐρῶν ἔπειτα ἐπλη-
οίασεν τὴν οἰκίαν.

Ἦτο κατάκλιση. Καμμία ἀκτίς φω-
τὸς δὲν ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ παραθυρόφυ-
λα. Ἀφοῦ τὴν ἐτριγύρισε δύο-τρεις φο-
ράς, ὁ μικρὸς στρατιώτης, ἐνόησας ὅτι
ἦτο ἀδύνατον νὰ κυττάξῃ μέσα, ἔλαβεν
ἄλλην ἀπόφασιν. Εἰσῆλθεν εἰς ἓν εἶδος
παραπήγματος ἢ ὀρνιθῶνος, ὁ ὁποῖος ἐ-
σχημάτιζε μὲ τὴν οἰκίαν γωνίαν ἀρκετὰ
ὄρθην, ὥστε νὰ εἴμπορῃ νὰ ἐπιβλέπῃ
ἀπὸ μέσα, ἀθέατος, τὴν εἰσοδὸν.

— Θὰ περάσω ἐδῶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς
νυκτὸς, ἐσκέφθη. Ἄν οἱ κακούργοι τώρα
κοιμῶνται, τὸ ὁποῖον φαίνεται πολὺ πιθανόν
ἀπὸ τὴν σιωπὴν ποῦ βασιλεύει εἰς τὴν
κατοικίαν των, — τὸ πρῶτ' ἄνθρωπος θάπο-
ρασίση νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ἔτσι θάναγνῶρισω
ἓνα ἢ περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς συνωμότες
τοῦ οἰκίσκου.

Ἐκρύβθη τότε ὀπίσω ἀπὸ ἓνα σωρὸν
παλαιῶν κιβωτίων καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἐ-
πρόσεχε καλὰ. Μὲ ὄλην τὴν κούρα-
σιν, μὲ ὄλην τὴν νύστιαν, δὲν ἐννο-
οῦσε νὰ κοιμηθῇ, φοβούμενος μήπως εἰ-
σῆρχετο ἢ ἐξήρχετο κανεὶς ἀπὸ τοὺς κα-
κούργους χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ. Ὅταν οἱ
ὀφθαλμοὶ του ἐκλείοντο χωρὶς νὰ θέλῃ,
ἔταιμπυσε τὸ κράτος του διὰ νὰ μὴν
ἀγρυπνος. Μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ κρυώ-
νῃ. Ἐπάγωσαν τὰ χέρια του, τὰ πόδια
του, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμοις νὰ κινηθῇ διὰ
νὰ τὰ ζεστανῇ.

Οὕτως αἱ ὥραι του ἐπενοῦσαν μα-
κρά, μονότονοι καὶ ἀνωφελῶς βασιανιστι-
καί, διότι ἡ κατηραμένη οἰκία ἐξηκολού-
θει νὰ μὴν κλειστή. Τὴν βαθεῖαν σιω-
πὴν, ἢ ὅποια ἐβασίλευε εἰς τὴν ἐρ-
μίαν ἐκείνην, δέσποινε μόνον τὸ πρᾶ-
γμα τῶν ποντικῶν ἢ τῶν νυκτοῦτων
πτηνῶν.

Τὰς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα, παγω-
μενος ἀπὸ τὸ ψῦχος, ἐξητλημένος ἀπὸ
τὸν κόπον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν, ὁ μικρὸς
ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται ἓνα πρᾶγμα, ἄγνω-
στον δι' αὐτὸν ἕως τότε: τὸν φόβον!

Οἱ ὀφθαλμοὶ του, παραισθητοῦντες,
τὸν ἔκαμαν νὰ βλέπῃ εἰς τὸ σκοτὸς μορ-
φὰς ἀπειλητικὰς. Ἐξάρσα ἀπὸ ἓνα δέν-
δρον, πλησίον τοῦ μέρους ὅπου εὕρισκε-
το, ἤκουσε μίαν θρηνώδη κραυγὴν, ἢ
ὅποια τὸν ἔκαμε νάνατριχιάσῃ. Καὶ κυ-
τάξας πρὸς τὸ μέρος, ἔβλεπεν ἢ
πένθιμος αὐτὴν κραυγὴν, εἶδε καθαρὰ δύο
στῆλαινα καὶ φασφορίζοντα μάτια, τὰ
ὅποια τὸν ἠτένιζαν.

Ἐκαμε νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ἀλλὰ,
μὲ θαυμαστὴν ἐπιβολὴν κατώρθησε νὰ
συγκρατηθῇ καὶ μετ' ὀλίγον ἐβάδισε θαρ-
ραλέως πρὸς τὰ φοβερά ἐκεῖνα μάτια. Ἀ-
μέσως, μὲ μεγάλον κρότον πτερῶν κτυ-
πῶντων τοὺς κλάδους, ἀπέμπτη βαρέως

μία πελωρία γλαυὺς καὶ τῷ ἔψαυσε μά-
λιστα τὸ πρόσωπον.

— Ὅλα εἰς τὸν κόσμον τελειῶνουν, ἀ-
κόμη κι' αἱ ἀτελειῶται νύκτες τοῦ Δε-
κεμβρίου. Ἄνωθεν τοῦ λoricou, πέραν
τοῦ Σηκουάνα, ὁ Λουδοβίκος εἶδεν ἀμυ-
δρὸν λευκὸν φῶς, τὸ ὅποιον μετ' ὀλί-
γον ἔγεινε κίτρινον. Ἐξημέρωσε! τί
χαρά!..

— Τέλος πάντων! ἀνέκραξεν ὁ Λου-
δοβίκος ταυνομένος καὶ ἀναλαυβάνων ὀ-
λην τὴν ψυχραίμιαν' τώρα βέβαια θά-
πορασίουν νὰ ζετρωκώσουν ἀπὸ τὴν φω-
λῆτά τους!

Ἡ αὐγὴ ἐπροχώρησεν, ὠχρὸς χειμε-
ρινὸς ἥλιος ἐφάνη ὑπὸ πέπλον ὀμβρῆλης,
ἀλλ' ἡ οἰκία ἐξηκολούθει νὰ μὴν κλει-
στή. Περσφῶδες ἦτο κενή, ἀκατοίκητος.

Ἐως τὸ μεσημέρι τὸ γενναῖον παιδί
παρεφύλαξεν ἀπὸ τὸν ὀρνιθῶνά του, ἀλλ'
εἰς μάτην.

— Ὅταν ἤκουσε τὸ ὠρολόγιον τοῦ χω-
ρίου Κλιού νὰ κτυπᾷ δώδεκα, ἀπεφάσισε
νὰ φύγῃ, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι οἱ κακούρ-
γοὶ θὰ εἶχον δραπέτευσῃ, ἐγκαταλείψαν-
τες τὴν οἰκίαν των.

Καὶ ἀπελπισθεὶς ὅτι θὰ ἔφερεν εἰς πέ-
ρας τὴν ἐπιχείρησιν, ἀπεφάσισε νὰ ζη-
τήσῃ συμβουλήν καὶ βοήθειαν ἀπὸ τὸν δι-
δάσκαλόν του Δεπρεῶ. Ἐπέστρεψεν, ἄ-
φρισε τὸν Μουστάκαν εἰς τὸν στρατῶνα
καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔτρεξεν εἰς τὸ χοροδιδα-
σκαλεῖον.

Ὁ διδάσκαλος ἤκουσεν αὐτὴν τὴν δι-
ήγησιν μὲ τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν.
Κατόπιν ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν μαθητὴν του
τὸ πορτοφόλι καὶ ἐβυθίσθη εἰς τὴν με-
λέτην τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας περι-
εῖχε.

— Τώρα δὲν ἔχω ἄλλην ἐλπίδα ἀπὸ
σᾶς, τῷ εἶπεν ὁ Λουδοβίκος. Ἐκαμα ἄ-
σχημα ποῦ δὲν σᾶς ἐφανέρωσα ἀμέσως τὸ
μυστικόν μου. Ἡμῶν ἐγώμιστής καὶ ἐδα-
σιζόμενον πάρα πολὺ εἰς τὰς ἰδίας μου δυ-
νάμεις, εἰς τὸν Μουστάκαν... Ἀλλὰ ὁ
καιρὸς περᾶ' αὖριον, εἰς τὰς δέκα, λή-
γει ἢ προθεσμία τῶν τριῶν ἡμερῶν ποῦ
ἐξήγησα ἀπὸ τὸν Βοναπάρτην διὰ νὰ τῷ
παραδώσω τοὺς κακούργους. Θὰ τὴν κα-
τορθώσω, ἢ πρέπει νὰ κελπισθῶ;

Ὁ Δεπρεῶ δὲν ἀπεκρίθη ἀμέσως. Ἐ-
ξηπλωμένος μὲ τὴν κοιλίαν ἐπάνω εἰς
ἓνα τραπέζι καὶ ταλαντεύων τοὺς πόδας
εἰς τὸν αέρα, εἶχεν ἀνοικτὰς ἐμπρὸς του
δύο ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἐξέλεξε με-
ταξὺ τῶν περιεγραμμένων εἰς τὸ πορτοφό-
λι, κ' ἐφαίνετο ἀγωνιζόμενος νὰ τὰς ἀ-
ναγνώσῃ.

Ἐπιτέλους ὠμίλησε.
— Μικρὲ, εἶπε, δὲν πρέπει νὰ ἀπελ-
πίξῃσαι.
— Ἄ! ἔκαμεν ὁ Λουδοβίκος περιχαρῆς.
— Ναι, ναι! ὁ Μουστάκας καὶ εὐ δὲν
ἐχάσατε ὡς τώρα τὸν καιρὸν σας, καὶ ἂν
οἱ κακούργοι εἴνε ἀκόμη σὸ Παρίσι, νο-

μίζω ὅτι θὰ τοὺς ἔχωμεν, ἀπόψε κηῖρα!
— Ἀλλὰ μὲ τί τρόπο, δάσκαλε, ἤρω-
τησεν ὁ μικρὸς, ἀφοῦ δὲν πηγαινοῦν πιά
εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ Κλιού;

— Θὰ πάνε! ἐβεβαίωσεν ἠσύχως ὁ
Δεπρεῶ.

Ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ ἐκύτταξε τὸν
χοροδιδάσκαλον μὲ θαυμασμὸν καὶ μ'εὐ-
γνωμοσύνην.

— Ὡ, ἀνέκραξεν, ἂν μπορούσατε νὰ
τὸ κάμετε αὐτό!

— Θὰ τὸ κάμω, ἀπεκρίθη ὁ Δεπρεῶ
φυλάττων τὸ πορτοφόλι εἰς τὴν τσέπην
του' καὶ θὰ τὸ κάμω χάρις εἰς αὐτὰ τὰ
χαρτιά.

Κατόπιν ἐξηγήθη:

— Οἱ κακούργοι μεταχειρίζονται εἰς
τὴν ἀλληλογραφίαν των ἓν εἰδικὸν ἀλ-
φάβητον, ἀλλ' ἐγὼ ξέρω καλὰ αὐτὸ τὸ
εἶδος τῆς γραφῆς... Τὸ ἔμαθα τὸν καιρὸν
ποῦ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέω εἰς τοῦ
κυρίου κόμητος Δ' Ἀρτουά... Ἀλλ' ἄς
εἴνε, δὲν σ' ἐνδιαφέρει τώρα ὁ τρόπος μὲ
τὸν ὁποῖον ἔμαθα τὴν κρυπτογραφίαν' τὸ
μόνον ἐνδιαφέρον εἴνε, ὅτι κατώρθωσα νὰ
εὕρω τὸ κλειδί αὐτοῦ τοῦ ἀλφαβήτου.

— Ποῦ, ποῦ εἴνε; ἠρώτησεν ἀφελῶς
ὁ Λουδοβίκος' ποῦ πρέπει νὰ πάγω νὰ
τὸ πάρω;

Ὁ Δεπρεῶ ἤρχισε νὰ γελᾷ. Κατόπιν
ἐξήγησεν εἰς τὸν πρῶτον μαθητὴν του, ὅτι
«κλειδί» ἐνὸς κρυπτογραφήματος ἐνομά-
ζεται τὸ μυστικόν, μὲ τὸ ὅποῖον κατορ-
θώνει κανεὶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ. Ὅτι εἰς
μερικὰ θέτουν τὸ προηγούμενον γράμμα
ἀντὶ τοῦ ἐπομένου, καὶ γράφουν Ὡ ἀντὶ
τοῦ Α, Α ἀντὶ τοῦ Β, Β ἀντὶ τοῦ Γ, καὶ
οὕτω καθεξῆς. Ὅτι εἰς ἄλλα μεταχει-
ρίζονται τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τοῦ προηγου-
μένου, καὶ τὰ λοιπά...

— Τέλος πάντων θὰ προσπαθῶ,
συνεφέρων ὁ χοροδιδάσκαλος καὶ μολο-
ντι ἡ κρυπτογραφία αὐτῶν τῶν κακούρ-
γων φαίνεται ἀκόμη πολυπλοκωτέρα ὡς
ἐκ τῆς διατάξεως τῶν γραμμάτων εἰς
συμπλέγματα τοποθετημένα τὰ μὲν ἐπὶ
τῶν δεξ., ἐλπίζω νὰ τὸ κατορθώσω.

— Σήμερα, ἕως τὸ βράδυ; ἠρώτησεν
εὐελπίς ὁ Λουδοβίκος.

— Ἴσως...

Ἐπειτα λαμβάνων τὸν πῖλὸν του καὶ
τὴν ράβδον του μὲ τὴν κερατίνην λαβὴν,
— δῶρον τῆς Κυρίας Δελφίνης, — ὁ Δε-
πρεῶ εἶπε πρὸς τὸν Λουδοβίκον:

— Ὅδηγήσέ με ἀμέσως εἰς τὴν θύ-
ραν καὶ εἰς τὸ δένδρον, ὅπου εἶδες κρυ-
πτογραφήματα ὅμοια μὲ αὐτὰ τῶν ἐπι-
στολῶν.

Ὁ Λουδοβίκος, τὸν ὁποῖον ἡ ἐλπίς
δὲν ἄφινε νὰ αἰσθανθῇ τὴν κούρασιν του,
μετέβη μετὰ τοῦ φίλου του εἰς τὴν τα-
βέρναν τῆς μητέρας του καὶ εἰς τὸν οἰ-
κίσκον τοῦ κήπου, ἐλάθειν δὲ εἰς τὸ δέν-
δρον τοῦ Μπατινιόλ, ὅπου εἶχε σταμα-
τήσῃ ὁ Μουστάκας τὴν νύκτα.

Ὁ Δεπρεῶ ἀντέγραψε πιστῶς εἰς τὸ
σημειωματάριόν του τὰ γράμματα, τὰ
χαραγμένα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ τοῦ
δένδρου, καὶ ἐνῶ κατεγίνετο εἰς αὐτὴν
τὴν ἐργασίαν, τὸ πρόσωπόν του αἰφνιδίως
ἐφωτίσθη.

— Λαμπρά! ἀνέκραξεν' ἐδῶ ὑπάρχει
ὑπογραφή!

Ἐπειτα ἠρώτησε:

— Μὲ εἶπες ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁ-
ποῖος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῶν συνωμωτῶν,
καὶ τὸν ὁποῖον εἶδες τὴν ἡμέραν τῆς ἀ-
ποκρίσεως εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ κήπου, ὠνο-
μάζετο Γεώργιος;

— Μάλιστα.

Ὁ χορευτὴς ἐφύλαξε τὸ σημειωμα-
τάριόν του καὶ εἶπεν:

— Εἴνε ἴσως ὀλιγώτερον δύσκολον
ἀφ' ὅ,τι φοβήθηκα εἰς τὴν ἀρχήν. Ἄ-
κουσέ με καλὰ, Λουδοβίκε. Τώρα θὰ
πᾶς σὸ σπιτάκι σου καὶ θάναπαυθῆς ἕως
τὰς πέντε.

— Μὰ δὲν εἶμαι κουρασμένος, διε-
μαρτυρήθη ὁ Λουδοβίκος, καὶ δὲν ἔχομε
νὰ γάνωμε καιρό!

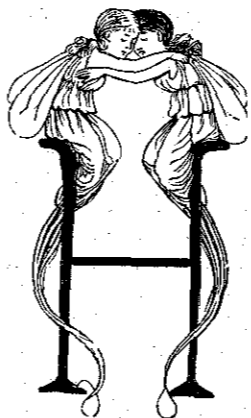
— Ἐσύχασε, μικρὲ! ἀπεκρίθη ὁ κ.
Δεπρεῶ' καιρὸς δὲν θὰ χαθῇ διόλου,
γιατί ἐγὼ θὰ ἐργασθῶ ὅλο τὸ ἀπόγευμα
διὰ νὰ ξεδιαλύνω αὐτὰ τὰ γράμματα.
Ἐπειτα εἰς τὰς πέντε, θὰ κάμωμε ὅ,τι
πρέπει. Χαῖρε!

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ μὲν
λέγει, ὅτι κά-
ποιοι φίλοι τῆς
δὲν εἴμπορουν νὰ
ἐνοήσων μερικὰ
πράγματα ἀπὸ
τὸν πατριωτικὸν
Δεκάλογον τοῦ
κ. Βορεινοῦ, ποῦ
ἐζημιώθη εἰς
προηγούμενον φύλλον, καὶ πρὸ πάντων
τὸ 7ον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον λέγει: «Πολὺ
μεγαλειτέρα ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα ἀπὸ
τὸ νὰ σ κ ο τ ω θ ῆ ς γι' αὐτὴ, εἴνε νὰ
ζ ῆ σ η ς γι' αὐτὴ νάφιερῶσης ὅσο με-
γαλειτερο μέρος τῆς ζωῆς σου μπορεῖς
(ὅλο εἴνε ἀδύνατον!) γι' αὐτὴ.»
Οἱ φίλοι μας αὐτοὶ θὰ ἐσκέφθησαν:
Πῶς; Παραπάνω ὁ ἴδιος ὁ κ. Βορεινὸς
λέγει, ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος
εἴνε θ υ σ ῖ α. Ὑπάρχει λοιπὸν μεγα-
λητέρα θυσία ἀπὸ τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς;

Ἐπάρχει μεγαλειτέρα φιλοπατρία ἀπὸ
τὸ νάποθησῃ κανεὶς ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος του; Καὶ πᾶς ἄλλως εἴμπορῃ κανεὶς
νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα του κατὰ
τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ τὴν διατηρήσῃ ἢ νὰ
τὴν κάμῃ μεγάλην, παρὰ ἐθέτων τὴν
ζωὴν του εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, φο-
νεύόμενος προθύμως, ἀποθησάων τὸν
ἐνδοξότερον τῶν θανάτων; Ἄν ὅλοι
ἀπερασίωμεν νὰ ζήσωμεν διὰ τὴν πα-
τρίδα καὶ καθεὶς ἐφυλάγῃτο ν' ἀποθάνῃ
ὑπὲρ αὐτῆς, τί θὰ ἐγίνετο ἡ πατρίς εἰς
ἓνα κίνδυνον, εἰς μίαν ἐχθρικήν εἰσοβ-
λήν, εἰς μίαν ἀρπαγὴν, εἰς μίαν ὑβριστι-
κὴν προκλήσιν;..

Ἐδῶ, ἀγαπητοί μου, εἴνε ἡ σύγγυ-
σις. Ὁ σοφὸς συνεργάτης τῆς Διαπλά-
σεως δὲν σᾶς εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νάπο-
θησῆτε ἐν ἀνάγκῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
Σᾶς εἶπε μόνον ὅτι νὰ ζήτε, ὅσον ζήτε,
ὑπὲρ αὐτῆς, εἴνε ἡ μεγαλειτέρα θυσία.
Δὲν καταργεῖ τὸν πατριωτικὸν θά-
νατον, ἀλλὰ σᾶς ὑπεθυμίζει ἀπλῶς,
ὅτι δυσκολωτέρα καὶ σκοπιμωτέρα καὶ
θαυμαστοτέρα εἴνε ἡ πατριωτικὴ ἢ
ζ ω ῆ. Τὸ μάθημα εἴνε μέγα, ἀλλὰ τὸ
λησμονοῦμεν συχνά. Δὲν τὸ ἀκούομεν
συνήθως οὔτε εἰς τὸ Σχολεῖον ἀπὸ τοὺς
διδασκάλους οὔτε εἰς τὴν ζωὴν ἀπὸ τοὺς
ποιητὰς καὶ τοὺς ρήτορας, οἱ ὁποῖοι,
ὅταν πρόκειται περὶ πατρίδος, ἀρκούνται
νὰ μᾶς κοπανίζουν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ
ζῶσωμεν τὸ αἷμά μας ὑπὲρ αὐτῆς. Ἄρα,
δὲν τὸ ἔχομεν πρόχειρον τὸ σπητήριον
μάθημα. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ φράσις τοῦ κ.
Βορεινοῦ ἐξέπληξε μερικοὺς, δι' αὐτὸ
τοῖς ἐφάνη σκοτεινὴ καὶ παράδοξος, ἴσως
ἴσως καὶ βλασφημία.

Ἄλλα σκεφθῆτε καὶ κρίνατε. Ὅταν
περιορίζωμεν τὴν φιλοπατρίαν μας εἰς
ἓνα θάνατον ὑπὲρ πατρίδος, δὲν εἴνε ὡς
νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ ζωὴ μας δὲν τῷ χρη-
σιμεῖ; διὰ νὰ ζῶμεν τότε ὅπως θέ-
λομεν, καὶ νὰ εἴμεθα ἔξωρα κακοὶ ἢ ἀ-
χρηστοὶ πολῖται, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ
φανῶμεν μίαν ἡμέραν, εἰς τὸν πόλεμον,
καλοὶ καὶ ἀξιοὶ στρατιῶται; Ἄλλ' εἴνε
αὐτὸ πατριωτικόν; εἴνε τὸ ὕψιστον τοῦ
πατριωτισμοῦ; Ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἱ
ὁποῖοι ἐξῆσαν τὴν χειροτέραν ζωὴν. Ἀ-
μαθεῖς, ἀκαλλέργητοι, παράνομοι καὶ
διοφθαρμοῖ, κλέπται πολλᾶκι καὶ κα-
κούργοι. Ἐβλάψαν τὴν πατρίδα των, ὡς
κακοὶ πολῖται, ἢ τοῦλάχιστον δὲν τὴν
ὀφέλησαν διόλου. Ἐπῆγαν ὁμῶς κάποτε
εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἡ τύχη τῶφερα νὰ
σκοτωθῶν. Νομίζετε ὅτι αὐτοὶ ἔκαμαν
πᾶν ὅ,τι ὄφειλον νὰ κάμουν διὰ τὴν
πατρίδα των καὶ ὅτι ἀποτελοῦν τὸ μέγι-
στον παράδειγμα τοῦ πατριωτισμοῦ; Δὲν
τὸ πιστεύω, ἀγαπητοὶ μου. Ὑπῆρξαν ἄλ-
λοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐξῆσαν μὲ ἀρετὴν,
μὲ φιλοπονίαν, μὲ χρηστότητα. Ἐκαλ-
λιέργησαν τὰς δυνάμεις των, ἐφωτίσθη-
σαν, ἀνεδείχθησαν εἰς τὸ στάδιόν των,

ὑπῆρξαν πιστῶς τὴν πατρίδα των, ἐ-
σεβάσθησαν τοὺς νόμους τῆς, ὑπέταξαν τὸ
συμφῆρον των εἰς τὸ ἰδικόν τῆς, ἔκαμαν
πάντοτε τὸ καθήκον των, ἦσαν πρότυπα
πολιτῶν καὶ ἀνθρώπων. Ἐπῆγαν καὶ αὐ-
τοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ δὲν ἔτυχε νὰ
σκοτωθῶν. Ἡ δὲν ἔτυχε κἂν νὰ ὑπά-
γουν εἴτε διὰ τὴν ἡλιθίαν, εἴτε διὰ μίαν
σπουδαίαν ὑπηρεσίαν, — ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος καὶ αὐτῆς, — ἢ ὅποια τὸν καιρὸν τοῦ
πολέμου τοὺς ἐκρατοῦσε μακρὰν. Νομί-
ζετε ὅτι δὲν εἴνε ἠρωεὶς καὶ αὐτοὶ; Ἐγὼ
νομίζω ὅτι εἴνε, καὶ μάλιστα ἀνώτεροι
ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Διότι αὐτοὶ ἐδείξαν
δι' α ρ κ ῆ ἠρωισμόν, διαρκῆ φιλοπατρίαν,
ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐδείξαν ἓνα ἠρωισμόν καὶ
μίαν φιλοπατρίαν τῆς στιγμῆς.

Ἡ ζωὴ μας ἀνήκει εἰς τὴν πατρίδα.
Καὶ ὁ θάνατος ὑπὲρ πατρίδος εἴνε μέρος
τῆς ὀλης ζωῆς, τὴν ὅποιαν ἀρι-
ερώσαμεν εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ νὰ εἰξεύ-
ρωμεν καλὰ νάποθησῶμεν ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος, πρέπει νὰ μάθωμεν πρῶτα νὰ ζῶ-
μεν ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ θὰ ζῶμεν ὑπὲρ
αὐτῆς μόνον ἐὰν εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι
καὶ καλοὶ πολῖται εἰς ὅλα. Οἱ καλοὶ πολῖ-
ται γίνονται ἐν ἀνάγκῃ καὶ καλοὶ στρα-
τιῶται, προπάντων δὲ αὐτοὶ παρέχουν
εἰς τὴν πατρίδα τὰ μέσα νὰ διατηρῇ
στρατὸν καὶ στόλον, νὰ φημίεται ὡς χώ-
ρα πολιτισμένη καὶ νὰ ἐλύθῃ τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ κόσμου. Ἄν
ἀγαπᾶτε τὴν Ἑλλάδα μας, μὴ εἰπήτε
ποτέ: Θὰ ζῶσω ὅπως θέλω, ὅλα κάμω
τοῦ κεφαλιού μου, καὶ μεθαύριον πη-
γαίνω εἰς τὸν πόλεμον, σκοτώνομαι
ὅπως-ὅπως καὶ ἐξαγγίζομαι δι' ὅλα.
Ἄλλὰ νὰ λέγετε πάντοτε: Θὰ ζῶσω
ὅπως πρέπει διὰ νὰ γίνω χρησίμος εἰς
τὴν πατρίδα μου, καὶ ἐν ἀνάγκῃ θάπο-
θάνω ὑπὲρ αὐτῆς!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΕΥΚΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

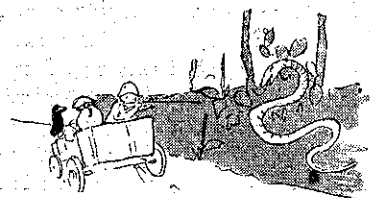
Ποῦ χερᾶκι ἔχει φυτέψῃ
πέυκα στ' ἀκρογιάλι ἐκεῖ
καὶ τὸ κύμα μουσικὴ
παίζει, πρὶν νὰ τὰ χαϊδέψῃ;

Κι' ἀπαντοῦν τὰ πέυκα πάλι,
μ' ἓνα φύσημα γλυκό,
στὸ ἔρημο γειτονικὸ
παιχνιδιάρικο ἀκρογιάλι;

Σὺν ἀκούς τὸ φύσημά τους,
λές, στὴ θάλασσα μιλοῦν
κι' ὅταν, κάποτε, γελοῦν
τρεμοεῖνουν τὰ κλαδιά τους.

Καὶ τὸ κύμα τὰ θροῖζει,
κ' εἶσαι γέιτονας καλὸς
ὁ παντέρημος γιαιλὸς
τὰ χαϊδεῖ, τὰ κοιμίζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Αεροναυτικόν μυθιστόρημα υπό Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων:—Μετά την τιμωρίαν των δολοφόνων των συμπατριωτών του, ο μικρός αεροπόρος Λουκιανός και η αδελφή του Βαβέτα επέστρεψαν με το αεροπλάνον των εις το χωρίον του φίλου των μαύρου βασιλέως Μανταμπού. Αραμιά, ο οποίος τους υπεδέχθη με χαράν και θαυμασμόν. Διωργάνωσε μάλιστα και μέγα κυνήγιον προς τιμήν των, εις το όποιον διά πρώτην φοράν αεροπόρος θα έκνηγοῦσε με το αεροπλάνον του. Κατ' αρχάς εξηρέθησαν τα περίχωρα περὶ, συνήρτησαν δὲ μίαν μικρὰν λεοπαράδαλιν, ἣ οποία ἀνεροικήθη εις ἓν δένδρον. Ο Λουκιανός τῆς ἐτάβηξε τὴν κρεμασμένην σφάν, καὶ ἰδοὺ πῶς ἐξακολουθεῖ τὴν διήγησίν του :

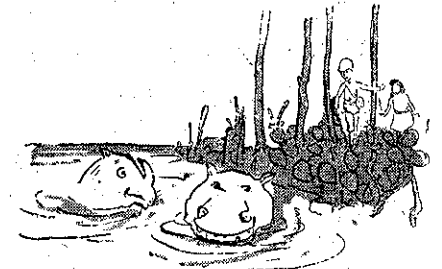
Ἡ λεοπαράδαλις τότε μ' ἐθύσησεν ἀπαράλλακτα σὰν γάτα—πφ! πφ!—ἔκαμα νὰ με κτυπήσῃ με τὸ πόδι τῆς πάλιν σὰν γάτα, —εὐτυχῶς μόνον ἡ κάσκα μου ἔφαγε τὴν φοβερὴν νυχίαν — μ' ἐν πῆδημα κατέβη ἀπὸ τὸ δένδρον καὶ μ' ἐν ἄλλο ἐχάθη εις τὴν λόχημν.

—Νὰ τί κάνεις, εἶπα σὴ Βαβέτα. Ἄν με ἄφινες νὰ τὴν σκοτώσω, θὰ εἶχες τώρα ἓνα ὠραῖο μανσόν γιὰ τὴν ἐπιστροφή. Θυμᾶσαι πῶς ἐκρύωνες ὅταν περνούσαμε τὰς ἄλπεις ;

—Ἄς τὴν κυνηγήσωμε ! ἀπήντησεν ἡ Βαβέτα, θυμωμένη δια τὴν ἀγνωμοσύνην τῆς μικρᾶς λεοπαράδαλιος.

Καὶ ὠρμήσαμεν κατόπι τῆς. Εἶχεν ὁμως ἀπομακρυνθῆ πολὺ, καὶ ὅσον καὶ ἂν ἐψάξαμεν εις τὴν λόχημν, δὲν κατωρῶσαμεν νὰ τὴν ἐπανεύρωμεν.

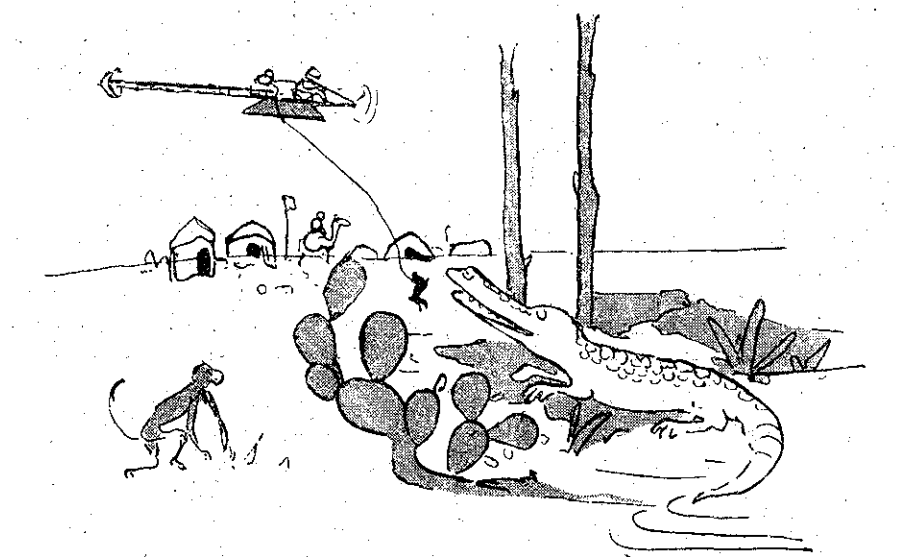
Συγχρόνως ὁμως ἐχάσαμεν τὸν δρόμον μας. Ἀδύνατον νὰ προσανατολισθῶμεν εις τέτοιον δάσος, καὶ ἀνωρελᾶς νὰ

φωνάξωμεν. Οἱ ἀναρίθμητοι ἤχοι τῶν δένδρων, τῶν φυλλωμάτων, τῶν λεπτῶν κλάδων, σταματοῦν τὴν φωνήν, ὅπως ὁ ἰστός τῆς ἀράχνης αἰχμαλωτίζει μίαν μύγαν. Εὐτυχῶς, ὁ καλὸς μας Κρα-Κρα

μᾶς εἶχεν ἀκολουθήσει. Ἀνέβη εις τὴν κορυφὴν ἐνὸς δένδρου, ὄχι χωρὶς ν' ἀνατρέψῃ καὶ πληγώσῃ μερικὰς οἰκογενεῖας μεγάλων σαυρῶν καὶ χαμαιλέοντων. Καὶ ἀπὸ τὴν σκοπιὰν του ἀνεκάλυψε τὸν ὄμιλον τῶν πολεμιστῶν τοῦ Μπανταμπού, καθήμενῶν περὶ τοῦ βασιλικοῦ αυτοκινήτου. Ἐπέταξεν ἀπὸ κλάδου εις κλάδον πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην, καὶ ἡμεῖς τὸν ἠκολούθησαμεν.

Τὸ ἐπιδιωρθῶθεν αυτοκίνητον ἠμποροῦσε νὰ τρέχῃ 20 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Δὲν ἦτο τίποτε σπουδαῖον, ἀλλὰ κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τῆς ἡμέρας τὸ παλαιὸν ὄχημα θὰ διηκούλυε πολὺ τὸ κυνήγι μας. Ποτὲ εις τὴν ζωὴν μου δὲν ὠδήγησα αὐτοκίνητον, καὶ εις τὸν μεγαλύτερον, τὸν ὀμαλότερον δρόμον τῆς Γαλλίας ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἐξήριπτα εις τὸ χανδάκι. Ἐπηγαίναμεν σὰν μεθυσμένοι, καὶ συγὰ ἐπέφταμεν ἕξω. Οἱ Ἀραπάδες ὁμως ἐνό-

μιζαν ὅτι ἦσαν «παιγνίδια». τὰ ὅποια ἐκάμαμεν πρὸς τιμὴν των. Ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶν ὅτι ἓνας αεροπόρος δὲν ἤξευρε νὰ ὀδηγήσῃ ἓνα παλχο-αὐτοκίνητον ;

Ἄλλὰ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τὸ ἐκνεύθησα, ἔμαθα ὅλας του τὰς ἰδιωτείας καὶ τὸ ὠδηγοῦσα πλέον ὡς νικητῆς τοῦ κυπέλλου τοῦ Γορδωνος-Μπένετ ! (Τὸ κύπελλον τοῦτο, καθὼς γνωρίζετε, εἶνε ἔπαθλον ἀγῶνος αυτοκινήτων). Τὸ τιμὸν ἦτο τόσο σκουριασμένον, τόσο σκληρόν, ὥστε ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ ἀφίη, εις τὴν ἡσυχίαν του. Ὁ κινητὴρ πάλιν εἶχεν ἀνάγκην ὄλων τῶν γκαλιῶν διὰ νὰ δίδῃ τὴν μικρὰν του ταχύτητα καὶ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν ἀφίη ἀσφαλῶς εις τὸ «μαξιμουμ». Δὲν μοῦ ἐχρησίζοντο λοιπὸν πολλοὶ καὶ συναγεῖς χειρισμοί, ὥστε με τὰς χεῖρας ἐλευθέρως ἠμποροῦσα νὰ κυνηγῶ ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον, ὅπως κανένας μαχαραγιᾶς τῆς Καπουρτάλης ἀπὸ τὴν ράχιν τοῦ ἐλέ-

φαντός του, στολισμένην με πολυτίμους λίθους.

Ἐξάρνα ἠλοῦσαμεν ἓνα σφύριγμα τὸσον ὀξύ, τὸσον ἐξαφνικὸν καὶ συγχρόνως τὸσον ἀστεῖον εις ἐκείνην τὴν ἔρημον, ὥστε ἡ Βαβέτα καὶ ἐγὼ ἐβάλαμε τὰ γέλια.

— Ἐγὼ γὰρ, τῆς εἶπα, νὰ εἶνε κανένας ἀστυφύλαξ, νὰ μᾶς σταματήσῃ καὶ νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ πρόστιμον δι' ὑπερβολικὴν ταχύτητα !

Ἄστυφύλαξ ;... Μακάρι νὰ ἦταν ἀστυφύλαξ !... Δέκα πρόστιμά του θὰ ἐδεχόμεθα χωρὶς νὰ παραπονεθῶμεν. ἀπεναντίας θὰ τοῦ ἐκάμαμεν καὶ τεμνάδες...

Τὸ σφύριγμα ἀντήχησε πάλιν ὀξύτερον, καὶ εἶδαμεν ἓνα φοβερὸν φεῖδι, ἓνα τεράστιον βόαν, ὁ ὅποιος ὠρθοῦτο ἐμπρὸς μας με χαῖρον καὶ κατάμαυρον στόμα, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἡ διχαλωτὴ

γλῶσσά του ἐξήρχετο ὡς διπλὴ ἀπειλή. Ἡ Βαβέτα ἐσκέπασε τὰ μάτια τῆς με τὰ χεῖρα, ὁ Κρα-Κρα ἐκρύβθη εις τὸ βάθος τῆς ἀμάξης καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος παρέλυσα ἀπὸ τὸν φόβον. Εὐτυχῶς ποῦ ἡ πορεία τοῦ αὐτοκινήτου μας ἦτο βραδεία καὶ ἐπρόφθασα νὰ συνέλθω ἐγκαίρως. Κατώρθωσα νὰ ἐπωμίσω τὴν καραμπίνα μου καὶ ἐπυροβόλησα ἀπὸ μικρὰς ἀποστάσεως. Καὶ ὁ πελώριος βόας κατέπεσε νεκρὸς, ἐνῶ ἐξηκολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας.

Ἡ ἐπιτυχία μ' ἔκαμε τολμηρόν. Δὲν ἄφινα πλέον οὐδὲ σιγμὴν τὴν καραμπίνα μου καὶ ἠμπόρεσα εὐτὼ νὰ φονεύσω μερικὰ μεγαλόσωμα ζῷα τὰ ὅποια ἐκύτταν μακρόθεν τὸ αὐτοκίνητόν μας, ὅπως αἱ ἀγελάδες τῆς Γαλλίας κυττάζουσι τὸ διερχόμενον τραῖνον. Ἐν ἕξ αὐτῶν ἔπεσον εις μίαν λόχημν πυκνήν, με καλάμια πολὺ ὑψηλά, καὶ ἐσταμάτησά τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ ὑπάγω νὰ τὸ σηκώσω. Ἡ Βαβέτα με ἠκολούθησε, εὐ-

ρέθημεν δὲ μετ' ὀλίγον πρὸ θαύματος κωμικοῦ, φοβερῶ καὶ συγχρόνως θελκτικοῦ : Τὰ καλάμια ἐκεῖνα ἦσαν τὸ πλάσιον ἐνὸς βάλτου, εις τὸν ὅποιον ἐκαμναν τὸ λούτρον των δύο πελώρια ζῷα, με ἡσυχίαν θαυμαστήν. Τὸ ἓνα ἦτο ρινόκερος, τὸ ἄλλο ἵπποπόταμος. Ὁ ρινόκερος, καθισμένος εις τὰ πισινά, με τὸ κέρασ ἀνασηκωμένον, ἐκύτταζε τὸν οὐρανὸν καὶ ἐχώνευε μακαρίως. Ὁ ἵπποπόταμος ἦτο ὄλος σχεδὸν ἐξηπλωμένος εις τὸ νερόν, ἡ δὲ μοσχὴ του εἶχε μίαν ἐκφρασιν ἠλιθιότητος καὶ εὐτυχίας, ἣ ὅποια θὰ μᾶς ἔκαμνε νὰ βάλωμεν τὰ γέλια ἂν δὲν ἐφοβούμεθα μήπως ἀνακαλυφθῶμεν. Καὶ οἱ ἵπποπόταμοι δὲν χωρατεύουν !...

Οὔτε λόγος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν καραμπίνα μου. Ἄν ἐπυροβολούσα, ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχω τὸ μάτι ἄλλῶς ἢ σφαῖρά μου θὰ ἐχάνετο εις τὸ ἀδιαπέραστον ἐκεῖνο δέρμα. Τί θὰ ἔκαμνε τότε ὁ σύντροφος τοῦ ἵπποπόταμου ; Καὶ ἐπὶ τέλους πῶς θὰ μετέφερα ἓνα τὸσον βαρὺ θήραμα ;

Σιγά-σιγά, με τὶς μύτες, σὰν παιδιὰ ποῦ δὲν θέλουν νὰ ἐξυπνίσουν τὴν μαυμὰ ὅταν πηγαίνουν νὰ πάρουν κατὶ τι κρυφὰ ἀπὸ τὸν μπουσέ, ἀπεμακρύνθημεν.

Τὸ αὐτοκίνητον μᾶς ἐγύρισεν εις τὸ χωρίον καὶ εις τὸ αεροπλάνον μας. Ὁ

Μανταμποῦ μᾶς ἐπερίμενε. Τῷ διηγήθημεν τὰ τῆς ἐκδρομῆς μας, ἀλλ' ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ αὐτοκινήτου τὸν ἐξέπληξε περισσότερο ἀπὸ τὴν διήγησιν.

Ὅταν τῷ ἐπρότεινα ν' ἀναβῆ μαζί μας εις τὸ αεροπλάνον, ἤρχισε νὰ χορεύῃ ἀπὸ χαρὰν, καὶ ἐδέχθη ὄλους μου τοὺς ὄρους ὅθ' ἔμενον ἐξηπλωμένος ἐπάνω εις τὴν σκάλαν, με τὴν κοιλιά, μεταξὺ ἐμοῦ

καὶ τῆς Βαβέτας, καὶ δὲν θὰ ἐκινεῖτο διὰ κανένα λόγον.

— Οὔτε ὅσο κουνιέται ἓνας κροκόδειλος ἐπὶ τὸν ἥλιο ! εἶπεν ἐξαπλωνόμενος εις τὴν θέσιν ποῦ τοῦ ἐδείξα καὶ στεκόμενος νὰ τὸν δέσουν με χονδρὰ σχοινιά.

Τὰ σχοινιά αὐτὰ καὶ ἡ λέξις «κροκόδειλος» μοῦ ἐνέπνευσαν μίαν ἰδέαν : Με τὸ αεροπλάνον θὰ ἐπηγαίναμεν νὰ ψαρεύσωμεν ! Ἐδῶσα εις τὴν Βαβέταν ἓνα μακρὸν σχοινί, ποῦ ἐτελείωνεν εις ἀγκιστρὸν, εις τὸ ὅποιον ἐβάλα ὡς δόλωμα ἓνα μεγάλον ποντικόν. Κ' ἐξεκινήσαμεν.

Ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὰ ἴδια μέρη. Ἰδὼμεν τὸν σκοτωμένον βόαν, τὸν ὅποιον κατέτρωγαν τώρα κατὶ τεράστιοι μύρμηκες. Ἐπέταξαμεν ἀνωθεν τοῦ βάλτου, πρὸς μεγάλον τρόμον τῶν λουομένων παχυδέρμων. Ὁ βάλτος ἐτελείωνε εις ἓνα ποτάμι, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ὅποιου ἦσαν ἐξηπλωμένοι κροκόδειλοι. Τὰ θηρία ἔμεναν ἀκίνητα, καὶ, με ὄλας μας τὰς φωνὰς, οὔτε καν ἄνοιξαν τὰ μάτια. Ἐπυροβόλησα ἐν ἕξ αὐτῶν ἡ σφαῖρα τὸ εὔρεν εις τὴν ράχιν, χωρὶς νὰ τὴν τριτύσῃ, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐκινήθη. Μόνον εις τὸν κρότον τοῦ πυροβολισμοῦ ἓνας ἄλλος κροκόδειλος ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ χασμηθεὶς εἶδειξε τὰς φοβερὰς του σιαγόννας.

(Ἐπειὰ συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

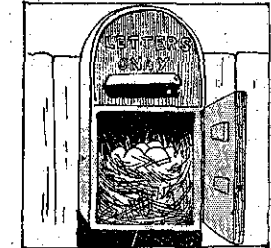
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Νεογνὸν καμήλου

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ, ληφθεῖσα εις ἐν ἀγροκλήσιον τῶν περιγῶρων τοῦ Ἐλ-Γκολέα, περισταῖ νεογέννητον καμήλον, ἣ ὅποια εἶνε ἤδη αρκετὰ δυνατὴ, ὥστε νὰ στέκεται στὰ τέσσαρα πόδια τῆς.

Φωλεὰ ἐντὸς γραματοκιβωτίου

Ἡ περιεργος αὐτὴ φωλεὰ ἀνεκαλύφθη ἐντὸς τοῦ γραματοκιβωτίου τοῦ Μπέρνετ, μικροῦ χωρίου τῆς Ἀγγλίας. Αἱ ριπτόμενα ἀπὸ τὴν τρύπαν ἐπιστολαὶ δὲν ἠμπόδισαν τὸ πτηγὸν νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ γεννήσῃ τ' αὐτὰ του !

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Α') Παίγνιον

ΔΗ	Υ	ΚΕΡ	ΦΑΛ	ΡΟΣ
Α	ΣΥ	ΝΙ	ΔΡΑ	ΚΕ
ΛΟΣ	ΠΕ	ΡΑ	ΣΚΟ	ΚΥ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰ σχηματισθοῦν πέντε νῆσοι τῆς Ἑλλάδος.

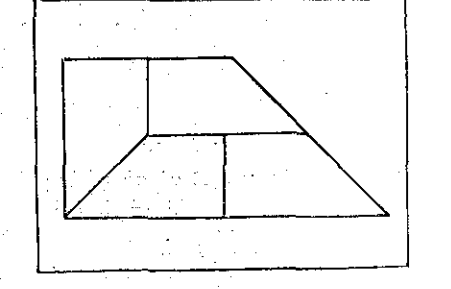
Β') Πρόβλημα
Ἐστίλη ἐπὶ τῆς Κεοκυραϊκῆς Ἀἴρας

9	1	5

Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς ἀριθμοὶ, ἐπαναλαμβάνόμενοι, νὰ τοποθετηθῶσι καὶ εις τὰ κενὰ τετραγωνίδια, οὕτως ὥστε καὶ καθέτως καὶ ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως νὰ ἔχωμεν ἀθροῖσμα 15.

Δήλωσις : Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εις τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐαγγελίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του με μίαν δεκάραν ἢ με ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὅποιον ἀπατελεσθῇ, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὰς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ Προβλήματος καὶ τοῦ Παίγνιου τοῦ 20 φυλλαδίου

α'. Ἴδου πῶς θὰ διαιρεθῇ τὸ σχῆμα εις τέσσαρα ἴσα καὶ ὅμοια μέρη.
β'. Αἱ ζητούμεναι πόλεις εἶνε : Τρίπολις, Κόρινθος, Ναύπλιον, Καλάμαι, Λεγαίνα.

18ε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Σελιᾶς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συνδρομὸν τοῦ Κεφ Β

Ο ΤΡΟΧΟΣ

Ἀκούρατος γυρίζει ὁ τροχός. Πόσες φορές; Καίσεις δὲν τὲς μετράει. Κάποτε σταματᾷ σὸν νὰ σκέπτεται. Καὶ ξαναρχίζει τὴν ἀτέλειωτη ζωὴ του, δίχως ἄκρη.

Ἐνα μεγάλο καρφί ἐπέρασε τὴν καρδιά του καὶ γύρω ἀπὸ τὸν τρομερὸν αὐτὸν ἄξονα στρέφεται ὅλη ἡ ζωὴ του καὶ στενάζει. Τί θὰ πῆ συνείδησις; τί ἀξίζει τάχα νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὸν ἑαυτὸν του;

Ἐνα μεγάλο καρφί ἐπέρασε τὴν καρδιά του καὶ γύρω ἀπὸ τὸν τρομερὸν αὐτὸν ἄξονα στρέφεται ὅλη ἡ ζωὴ του καὶ στενάζει.

Καὶ ἔφαγα σταματᾷ· γιατί ἔτσι θέλει. Ὁ ἴλιγγος ἦτο τέτοιος ποῦ τοῦ ἔδωσε δύναμι.

Καὶ ἔφαγα σταματᾷ· γιατί ἔτσι θέλει. Ὁ ἴλιγγος ἦτο τέτοιος ποῦ τοῦ ἔδωσε δύναμι.

Καὶ ἔφαγα σταματᾷ· γιατί ἔτσι θέλει. Ὁ ἴλιγγος ἦτο τέτοιος ποῦ τοῦ ἔδωσε δύναμι.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ

Θάλασσα ἀπέραντη. Πέπλος κατάμαυρος ἀπὸ σύννεφα κρύβει τὸν ἥλιο. Ἀνεμὸς ἀγριεμένος φυσᾷ. Καὶ μετὸ φύσημά του ἀρπάζει στὴν ἀγκαλιά του τὰ φρικτὰ κύματα καὶ τὰ σηκώνει ψηλά.

Ἦταν λαμπρὴ. Ὅλο τὸ χωριὸ στὴν ἐκκλησιᾷ κρατῶντας λαμπάδες, ἀκούει μετὸ προσοχή τὴν Ἀνάστασι. Σὲ λίγο βγῆκε στὴν ὥρα τὴν Πύλη ὁ πατὴρ γιὰ νὰ διαβάσῃ τὴν ἀπόλυσι.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται. Νομίζει πὼς ἦταν ὄνειρο. Μὰ ἡ ἀλήθεια τὸ διαλύει.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

Ὁ κεραινὸς τὸ νίκησε. Ὁ ναυαγὸς ἀπὸ μακρὰ βλέπει τὴν ἐλπίδα του νὰ χάνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ πιστεῖται.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

βγῆκε ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾷ, ἐνῶ ἐγλυκοκράζε. Ὅλοι καθῆσαν στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ μιλάγανε γιὰ τὴν νίκη.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 126ος ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1911

1.—Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δικαιούται νὰ λάβουν μέρος δωρεάν μὲν ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον διὰ τὸ 1911, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν πενήντα (50),—εἰς γραμματόσημον,—οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ ἢ συνδρομητρίαι.

2.—Ἐκαστὸς τῶν διαγωνιζομένων ὀφείλει νὰ στείλῃ ἀπὸ μίαν συλλογὴν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, προσωπίτων, ἰδικῶν τῶν, ἀδημοσιεύτων, αἱ ὁποῖαι δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὔτε ὀλιγώτεροι τῶν 10, οὔτε περισσότεροι τῶν 15.

3.—Κάτωθεν τῆς τελευταίας Πνευματικῆς Ἀσκῆσεως, μετὰ τὴν ἑξῆς Τέλος, ὁ διαγωνιζόμενος ὀφείλει νὰ γράψῃ τὴν ἐξῆς «Διαθεσίωσιν» καὶ νὰ υπογράψῃ αὐτὴν μετὸ ἄλλῃ θῆς τὸ ὄνομα :

«Ἐπι λόγῳ τιμῆς διαθεσίωσιν τὴν Διάπλασιν», ὅτι ὅλας τὰς ἀνωτέρω Πνευματικὰς Ἀσκήσεις συνέθεσα μόνος μου, οὐδεμίαν δ' ἐξ αὐτῶν ἀντέγραψα ἀλλὰ ἠδὲν ἐκ χειρογράφου ἢ ἐξ ἐντύπου, οὔτε ἤκουσα (ἐκτὸς τῶν Ἀνημῶν καὶ Ἀρχαίων Αἰνιγμάτων), λεγομένην παρ' ἄλλου.»

4.—Ὅταν ἡ Διάπλασις σχηματίζῃ βῆσιμον ὑπόνοιαν ὅτι μία συλλογὴ, (καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἀποστολεὺς αὐτῆς βεβαιώσῃ ἐπὶ λόγῳ τιμῆς τὸ ἐναντίον), εἶνε ἀντίγραφον ξένης ἐργασίας ἀνεκδότου, εἴτε ὑπεξαίρετης, εἴτε ἐκουσίας παραχωρηθείσης, δικαιούται νὰ τὴν ἀποκλείσῃ ἐκ τοῦ Διαγωνισμοῦ καὶ, ἂν θέλῃ, νὰ ἀναφέρῃ εἰς τ' Ἀποτελέσματα τὰ ὀνόματα τῶν διὰ τοιοῦτον λόγον ἀποκλεισθέντων.

5.—Ἐφ' ὅσον θὰ δημοσιεῖσονται—ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Ἰουνίου—αἱ ἐγχορηγούμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις τοῦ παρόντος Διαγωνισμοῦ, δικαιούται καὶ παρακαλεῖται μάλιστα ἕκαστος συνδρομητῆς νὰ καταγγέλλῃ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἦθελε τυχόν ἀνακαλύψῃ ὡς προερχομένης ἐξ ἀντιγραφῆς δημοσιευμένων. Ἡ καταγγελία πρέπει νὰ εἶνε ὠριμένη καὶ ἀποδειγμένη, καὶ σημειούται δηλαδὴ ὁ τίτλος τῆς ἐπιμεριδῆς ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐξ οὗ ἡ ἀντιγραφή, τὸ ἔτος, ὁ τόμος, ἡ σελὶς καὶ ὁ ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὅποιον εἶχε δημοσιεῖσθαι ἡ καταγγελλομένη Ἀσκήσις.

6.—Ἡ συλλογὴ πρέπει νὰ εἶνε ὅσοι τὸ δυνατὸν πλήρης· νὰ περιέχῃ δηλαδὴ μίαν ἢ δύο Ἀσκήσεις ἐξ ἑκάστου εἶδους καὶ καθ' ἕνα τῆς δημοσιεύονται συνήθως εἰς τὴν Διάπλασιν. Οὕτως ὁ διαγωνιζόμενος ἔχει μεγαλύτεραν πιθανότητα ἐπιτυχίας παρὰ εἰάν ἤρκετο εἰς ὀλίγα μόνον εἶδη Ἀσκήσεων.

7.—Ἀσκήσεις, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀποδίδεται ἀδύνατος ἢ πολὺ δύσκολος, μετὰ ἀρχαίας λέξεις καὶ σπάνια ὀνόματα, καὶ ὁρθαὶ ἂν εἶνε θεωροῦνται ὡς λανθασμέναι.

8.—ΑἰΒΕΝΑΤΑ ἕκαστης Ἀσκῆσεως, εἰς τὸ περιθώριον τοῦ τετραδίου, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένη ἡ λύσις τῆς Ἀσκῆσεως ἀνευ λύσεων ἀποκλείονται.

9.—Ὅσοι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων λησμονήσουν ἢ παραλείψουν σκοπίμως νὰ σημειώσουν εἰς τὸ τετραδίον τὴν ἡλικίαν των, θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν, οἱ ἄλλοι δὲ ἡλικίαν καὶ ἂν ἔχουν.

10.—Αἱ Ἀσκήσεις πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καθαρογραμμέναι καὶ εὐανάγνωστοι, εἰς μὲν γὰρ τετραδία, (χωρὶς δηλαδὴ νὰ διπλώνεται τὸ φύλλον τοῦ συνήθους χάρτου γρῆτης). Χει-

ρόγραφα ἀκατάστατα, μουντζουρωμένα, στενογραμμένα, δυσανάγνωστα, ρίπτονται εἰς τὸ κάδο.

11.—Αἱ συλλογαὶ, ἐπιγραφόμεναι «Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις διὰ τὸν 126ον Διαγωνισμόν», εἶνε δεκταὶ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου ἕ. ἕ. (Ἐμπορεῖτε νὰ τὰς στείλετε ὡς χειρόγραφα ὑπὸ ταϊνίαν ἐπὶ συστάσει, πληρώνοντες μόνον 25 λεπτὰ ταχυδρομικὰ).

12.—Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Β' Ἐξαμηνίας τοῦ 1911, θὰ δημοσιεῖσονται εἰς τὴν Διάπλασιν Ἀσκήσεις, κατ' ἐλευθέραν ἐκλογὴν, ἐκ τῶν ἐγχορηγούμενων τοῦ παρόντος Διαγωνισμοῦ ἀποκλειστικῶς. Τὸν Νοέμβριον θὰ δημοσιεῖσθαι τ' ἀποτελέσματα καὶ ὁ προκηρυχθῆ ὁ νέος Διαγωνισμὸς διὰ τὴν Α' Ἐξαμηνίαν τοῦ 1912. Ἐν τῷ μεταξύ, οὐδεὶς θὰ δύναται νὰ στείλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν.

Οἱ λοιποὶ ὅροι εἶνε οἱ αὐτοὶ μετὰ τοὺς ὅρους πάντων τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν, τοὺς ὁποῖους βλέπετε εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ περὶ Βραβείων (φύλ. 1ον, σελ. 8).

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τοῦ τρέχοντος 126ου Διαγωνισμοῦ Ἀσκήσεων θὰ δημοσιεῖσθαι ἐν τῷ τῷ Μαίῳ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἔχοντες ἤδη ἐτοιμοὺς Συλλογὰς νὰ τὰς στείλουν ἀμέσως, διὰ νὰ δημοσιεῖσθαι ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ πρώτα φύλλα τοῦ Ἰουνίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Ἐδριπίδου τὴν 26 Ἀπριλίου 1911

ΣΗΜΕΡΟΝ, ὡς βλέπετε, προκηρύσσεται Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὅσοι μ' ἐξασάνιζαν τὸσον καιρὸν, στέλλοντες Ἀσκήσεις ἐκπροθέστους καὶ ἀπαιτούμενους νὰ τὰς δημοσιεύσω, ἄς μοῦ τὰς ξαναστεῖλουν τώρα διὰ νὰ διαγωνισθῶν. Διότι μόνον τώρα εἶνε δεκταὶ. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πρέπει νὰ συμμορφωθῶν μετὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Τὸ Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος μοῦ γράφει, ὅτι εἰς τὸ σπῆτι των, ὁ πατέρας του διαβάζει δυνατὰ τὸ φυλλάδιόν μου, διὰ νὰ ἀκούῃ ἢ μητέρα καὶ ἡ γιανιά. Ἄλλ' αὐτὸ εἰς πολλὰ σπῆτια γίνεται. Τὸ περιοδικόν μου εὐχαριστεῖ μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ὅχι, Κοινοῦ τῆς Τζιάς, πληρωμὴ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν Παγγινῶν, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. δὲν ἴσχυει. Ἄν δὲν ἐδημοσιεύθῃ τὸ ἰδικόν σου Παγγινόν, σημαίνει ὅτι δὲν ἐληλύθη. Μαζεύονται εἰκοσὶν ἢ τριάντα τὴν ἑβδομάδα, καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δημοσιεύεται μόνον ἕν.

Χαριστὰ ἡ Φίλογος Χελιδῶν καὶ χωριστὰ ὁ Κυδωνιάτης πρέπει νὰ γράψουν τὰς λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἂν θέλουν νὰ διαγωνίζωνται καὶ οἱ δύο. Αἱ σταλείσαι ἤδη λογίζονται διὰ τὴν πρώτην. Ὁ δεύτερος ἄς τὰς ξαναστεῖλῃ.

Πῶς ἤθελα, Λευθεριά, νὰ ἔβλεπα κ' ἐγὼ αὐτὸν τὸν ὠραῖον χορὸν, εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ, τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως! Τὶ ὠραϊότης καὶ τὶ λεβεντιά ἑλληνική! Εἶσαι πολὺ εὐτυχῆς ποῦ ἔκαμες Πάσχα στὸ χωριό.

Τὰ ἐξῆς μοῦ γράφει ἡ Κερκυραϊκὴ Ἀθήνα: «Ἡ Ἀλληλογραφία σου εἶνε ὡς πάντοτε ὠραία καὶ ἐνδιαφέρουσα. Ἐγὼ μάλιστα ἐρίσκω, ὅτι εἶνε πολὺ περισσοτέραν ζωὴν ἀπὸ ἄλλοτε. Τὴν διαβάζω τέσσαρας-πέντε φορές καὶ προσπαθῶ ἀπὸ αὐτὴν νὰ μαντεύσω τὸν χαρακτήρα ἐνὸς ἐκάστου τῶν φίλων μου καὶ νὰ τοὺς γνωρίσω καλλίτερα.» Ὅστε ὑπάρ-

χει καὶ ἀντίθετος γνώμη, φίλε Μπαρμπά-Γεώργι!

Εὐχαριστῶ, Ναυτίλε, διὰ τὸ ξεσπάθωμα. Ἀλλὰ περισσότερο μ' εὐχαρίστησεν ὅτι ἔλυσες τὴν μακρὰν σου οἰκίην καὶ ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ φαίνεσαι συχνά.

Πολὺ μοῦ ἤρασαν ἡ ἐπιστολὴ σου, Φιλόγερα τοῦ Βασιλῆα, ὅπου τὸσον ζωηρὰ μοῦ περιγράφεις τὰ πασχάλινά σας ἔθιμα. Κι' ἐδῶ κάμνομεν σχεδὸν τὰ ἴδια, αὐτοὺς δὲ ὁ σταυρὸς στὸ ἀνώγει τῆς θύρας, μετὰ τὴν καπνίαν τοῦ κεριού τῆς Ἀναστάσεως, εἶνε ἀπαραίτητος.

Τὸσον δὲν διαβέτω ἄλλον δι' ἀπαντήσεις; καὶ ὅμως πολὺ ὠραία ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα, Ἀεροναυτοπούλα, Παμφῶς, Ἐπιτετυμένος Γυμνασιόποιος, Μπαρμπά-Γεώργιος καὶ Μικρούλα Τραλάλα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Ἐγκρίνονται: Ἀνατολὴ καὶ Δύσις, Ποίημα εἰς τὴν Ἀνοιχτὴν τοῦ Φιλοπάριδος Ἰαννοῦ.—Πεῖθ' Τραγοῦδι καὶ Περὶ φανείας τῆς Φιλόγερας τοῦ Βασιλῆα.—Ἐνας κούτος τοῦ Μπαρμπά-Γεώργιου.—Ἡ Χωριατοπούλα τῆς Κραυγῆς Νίτης.—Παῦλος Μελάς τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.—Παγγινὸν ἐπὶ τὴν ἀκρογιαλιά τοῦ Ἀργυρίου Κλωνάρι.—Μία νύξ' τῆς Γλυκείας Ἐλπίδος.—Διάφορα τοῦ Σοφοῦ Νέστορος.—Φαιδρά, Ἀνεκδότα, Παίγνια, Παῖδ. Πνεύματα, Προβλήματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: Ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ κ' ἀπὸ τὰ μυστήρια (ἡ ἰδέα καλὴ, τὸ σχέδιον ἀσχημῶν).—Ἡ ἔρηβρα θάλασσα (γρωστότατον).—Παιδικὴ ἀπέλασι (παρὸν διὰ παιδιά.).—Παράπονον (ὠραῖον ἀλλ' ἀπαισιόδοξον καὶ ἐπομένως ἀκατάλληλον).—Τὸ ἀλλῆθες ἔαρν καὶ ὁ Ἀκρόλοφος (τὸ πρῶτον κοινόν, τὸ δεύτερον στρυφνῶς μεταφρασμένον καὶ δυσνόητον).

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ [Δεκτὴ πᾶσα προσφορά, μέχρι καὶ τοῦ ἐλάχιστου ποσοῦ τῶν 10 λεπτῶν, πρὸς ἔγγραφον Ἀπόρων εἰς τὴν Διάπλασιν]. Νεαὶ συστάσεις ἀπόρων θὰ γίνωνται πρὸς δημοσίευσιν, ἀμα ἐγγραφοῦν διὰ τῶν εἰσφορῶν καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι 48 ἐκ τῶν συστηθέντων ἤδη εἰς προηγουμένα φύλλα.]

3ον ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ Ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ 2ου Δελτίου δρ. 7.60. Νεαὶ εἰσφοραὶ: Κάμεν λεπ. 60, Χρυσάνθεμον λεπ. 25, Ἐκ λαχείου τῆς ἐν Καλάμῳ Ὁμάδος (Κυκλάμων τοῦ Ἀργοῦ, Ἐανθολάρις, Νηρητῆς, Μαρομένη Καμέλια, Δούμισσα τοῦ Λάντιου καὶ Ροδοπέταλον) δρ. 14, 35, Ρεζεντά λ. 30, Βιδυνη Ἑλληνοπούλα λ. 40, Οὐνεοπούλος Μεγάλης Ἑλλάδος δρ. 1, Μυστικὴ Ἀθήνη λ. 75.—Ἐν ὅλῳ μέλει τῆς 26 Ἀπριλίου δρ. 25, 25, ἐξ ὧν δρ. 24 διετέθησαν πρὸς ἔγγραφον τριῶν ἀπόρων τῶν ὑπ' ἀριθ. 8, 59 καὶ 87, τὸ δὲ πλεονάσμα δρ. 1, 25 μεταφέρεται εἰς τὸ 4ον Δελτίον.

ὑπολείπονται ἤδη 48 ἄποροι ἐκ τῶν συστηθέντων πρὸς ἔγγραφον καὶ ἀναμένω νεαὶ εἰσφοραὶ διὰ νὰ τοὺς ἐγγράψω καὶ αὐτοὺς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ Νέα ψευδώνυμα: Κοινοκατοῦνης, α. (:-) Ρομαντικὸν Σιδώφως, α. (:-) Νίκη, κ. (Ε.Α.) Χειραφετημένη, κ. (Κ.Γ.) Δάφνη, α. (Α.Γ.) Ἀνθοστεφῆς Μάιος, α. Γαλιανὴ Χαλιδιοπούλα, κ. Θύελλα, κ. Βράχος τῆς Φρεατῆς, α. Ἐγγενέστατος Μάρτυς, α. (1)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀναγλᾶξουν: ἡ Θαλασσία Ἀθήρα (0) καὶ Κοινοπό-

